

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K; za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za ostanila plačuje se od petrostopne petit-vrste po 12 h, če se ostanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

In ti učitelji!

(Iz učiteljskih krogov)

Še nikdar, če smo vzeli v roke »Slovenca« ali kateri drugi katoliško-narodni list, nam ni padlo v glavo, da bi o učiteljstvu čitali prijazno ali vsaj objektivno sodbo. Tudi tisti članki, ki so jih pisali naši sicer napredni tovariši, so bili poviti v bodeče trnje, katero je tiščal »Slovenec« urednik naprednemu učiteljstvu v obraz. Čas se pomika dalje in z njim se pomika nepretrgoma zabavljanje in hujskanje ter izmišljeno obrekovanje katoliške gospode proti učiteljstvu. Zapazili smo že šestokrat, da so v nedostajanju gradiva za blatenje slovenskega naprednega učiteljstva, posegli na Koroško, kjer vladajo obžalovanja vredne razmere med tamkajšnjim učiteljstvom, ki pa ni slovensko in tudi ne v nikaki zvezi z naprednim slovenskim učiteljstvom.

»Slovenec« je v številki 56. z dne 10. marca dajal širokoušne nasvete, kako naj bi se koroški Slovenci združili v skupno delovanje v prid slovenskega. Med drugim tudi našteva zapreke, katere zadržujejo, da Slovenci na Koroškem ne morejo naprej. Tako piše: »Vse, vse, kar kaj velja in premore je Slovincem nasprotno, sovražno. Vse gosposke, vsi uradi, šole, učitelji, tovarne itd.« Kakor se razvidi, »Slovenec« prizna, da na Koroškem učitelji kaj veljajo in premorejo. To nas veseli, ker katoliška gospoda o nas naprednih učiteljih nerada izreče, da kaj veljamo in premoremo.

Dalje piše »Slovenec«: »In te šole!... In ti učitelji!... Na Kranjskem često tožimo, kaka spotika za župnijo je liberalen učitelj, kako otežuje duhovniku delovanje... V šoli je vse nemško (namreč na Koroškem) razun krščanskega nauka, katerega poučuje duhovnik s silnimi težavami. Tu se vidi, kdo je v resnici naroden; duhovnik ali liberalni učitelji, kateri pri nas tako pokonci hodijo. Kobi

jim kazalo, so vsi nemčurji. To se vidi na Koroškem!« Več ne piše o učiteljstvu in menimo, da je to dovolj blata nametnega na slovensko napredno učiteljstvo. Liberalen učitelj je spotika, toda ne za župnijo, temveč za klerikalno delovanje raznih duhovnikov. Želimo le, da bi le vse učiteljstvo »spotikal« delovanje raznih patentiranih »gospodov«. To bode v korist slovenskemu ljudstvu. Infamnost in grdo obrekovanje pa je, da je v resnici narodno samo duhovništvo, napredni učitelji pa bi bili vsi nemčurji, ko bi jim kazalo. Kolikor besed v »Slovenca« o tem, toliko lažji. Lepi narodnjaki so duhovniki Podgorčeve stranke na Koroškem! Ti ljudje, ki pravijo, da Slovenci na Koroškem nimajo pravice do narodnega življenja in da se morajo potopiti v nemškem klerikalizmu, to naj bodo narodnjaki! Ti ljudje, ki so pod komando nemškega škofa Kahna, ti naj bodo za narodnost bolj gotovi, kakor mi slovenski učitelji! Ne vemo prav, ali ima »Slovenec« res tako neumne čitatelje, da bi kaj takega verjeli, ali upa na sugestivno moč svojega zvitarskega pisarja, da bi slovenski javnosti sugeriral to, česar sam ne verjame. Mi bi le želeli, da bi katoliška gospoda pri takem primerjanju slovenskega naprednega učiteljstva s koroško »katoliško-narodno« duhovščino navedla kaj več dokazov, da se je učiteljstvo naprednega mišljenja kazalo nemčurje. Zapomni pa naj si gospoda to, da je čoln slovenskega naroda rešila pred poginom šola in učiteljstvo. Ko bi Slovenci ne imeli resnično narodnih učiteljev, bi se slovenstvo topilo v morju nemštva in klerikalizma in slednjič bi je zagrnili valovi v hladni grob. Mi res obžalujemo in nam je kot Slovincem hudo in bridko, ko vidimo, kako koroški bratje umirajo, toda mi nismo krivi. Krivi so drugi faktorji in med te spadajo oznanjevalci strupenega klerikalizma, ki je pri zadnjih volitvah prisilil sto in sto Slovencev, da so šli raje z nemškimi naprednjaki ka-

kor pa s slovenskimi klerikalci, kateri se vedno bolj približujejo nemškemu klerikalcem.

Če bi bilo našim kranjskim klerikalcem resno kaj za koroške in druge obmejne Slovence, bi kaj storili v pomoč teh. Brigali bi se bolj za Ciril-Metodovo družbo ter jo podpirali, da bi mogla ista odpreti več slovenskih šol. Vidimo pa, da je našim klerikalcem v prvi vrsti za sejanje klerikalizma in narodnost — deveta briga. Čemu bode šlo toliko stotisočev za škofove zavode, ko imamo itak dovolj srednjih šol, in če potrebujemo še kje katero, dolžna jo je država zidati? Čemu se nabira za razne zamurčke in misijone med nami Slovenci, ko imamo sami toliko narednih zamurčkov in misijonov? To človekoljubno delo naj izvršujejo srenejši in bogatejši narodi. In če mi Slovenci pademo, utonemo v nemštvo, nas bodo rešili morda iz tega afrikanjski misijoni in zamurčki? In »ljudeški skladi«, ki je ravnokar odprl svoje žrelo, kaj bode ta koristil Slovincem, če doseže svoj namen, da pri volitvah vrže napredne kandidato? Ali bodejo klerikalci Šusteršičevega kalihra reševali obmejne Slovence? In »Petrov novič«, čemu gre ta vsako leto v obliki tisočev kron iz naše domovine, mar zato, da se ojači Rim v preganjanju slovenskega bogoslužja? Rimljanje! Solze morajo polititi vsakega zavednega Slovence po teh tisočih in tisočih, ki gredo tako v izgubo, kakor bi jih vrgli v vodo. Koliko šol bi se s tem denarjem vzdržavalo na Koroškem, Štajarskem in Primorskem. More li kdo to zanikati? Sedaj pa pride »Slovenec« in povsod drugod išče rešitve za Slovence, med tem, ko pomaga na vse pretege pri zgoraj omenjenem »puščanju« slovenskega ljudstva. Slednjič bi pa še najrajši največji del krivde nazadovanja na Koroškem zvrget na rame slovenskega naprednega učiteljstva. Če misli »Slovenec« nadaljevati s tem sumničnjem, lahko stori to, učiteljstvo bode šlo vkljub temu naprej po poti slo-

venske naprednosti, in če pri tem ves klerikalni aparat s tečajev skoči.

Hribovski.

Za hrvaško finančno samostojnost.

Kakor po Ogrskem, tako se tudi po Hrvaškem agituje in zboruje proti brambnim predlogom. Toda Hrvatoma ni glavno delovanje zoper brambne predloge, njihovi vsestranski protesti so naperjeni proti skupnemu finančnemu razmerju, proti temu nezaljubljenemu madjarskemu izmogočanju. Boj se tedaj vodi za krv in denar.

Ako bi zapričeta akcija za sedaj tudi ne imela pozitivnega uspeha, hrvaški politiki in voditelji si stečejo zaslužen hvaličnost naroda, ker skrbijo, da izvedo prebivalci v zadnjih hrvaških vaseh, kako Madjari Hrvate — »vzdržujejo«, z drugo besedo odirajo. Da se gre Hrvatoma pri tem res za otresenje neznanskih bremen, o tem priča dosedaj neznana solidarnost, s katero se prirejajo ljudske skupščine.

Nedavno je bila taka skupščina v Zagrebu. Udeležilo se je brez vsake agitacije 7000—8000 oseb. Zastopane so bile v popolni slogi vse stranke tudi soc. demokratje in krščanski socialisti. In ravno ta sloga je navdala madjarske kroge s strahom.

Na shodu so govorili najboljši govorniki vseh strank ter se je sprejelo več resolucij proti obnovitvi finančne nagožbe z Ogrsko, ker je ista naravnost pogubna za zdravi kulturni, socialni, gospodarski in politični razvoj Hrvatske. Nadalje se je izreklo za svobodo tiska, sestajanja in združevanja, za svobodno volitve in za enako, direktno in tajno volitev. Končno se je izreklo proti militarizmu in njegovemu povišanju, a dokler pa militarizem obstoji, se zahteva demokratizacija vojske in njena prilagoditev narodnim potrebam in značaju onega naroda, ki jo tvorijo in združujejo.

Hrvaški listi se neprestano bavijo z zadevo samostalne financije ter

dokazujejo, da plačuje Hrvaška vsako leto za skupne zadeve do 30 milijonov kron več kakor jih je dolžna prispevati. Samo na užitnini je bila Hrvaška lani prikrajšana za 11 milijonov kron.

Razun manjših protestnih shodov se vrši dne 22. t. m. v Oseku velik ljudski shod v isti namen kakor v Zagrebu.

Iz Macedonije.

Turška vlada neprestano obvešča poslanike evropskih vevlesil o napredovanju reform; pri tem pa se pritožuje, da ji Bolgarija otežuje izvršitev reform. Vkljub odredbam bolgartke vlade se vstaške čete pospešujejo iz Bolgarije. Izmed pomiloščenih Bolgarov se jih je večina takoj pridružila vstašem. Vodja Sarafov operira s svojimi četami v okraju Pehčovo ter je prišlo med njim in turškim vojaštvom že opeotovano do bojov. Tudi Cončev in Jankov sta zopet na prostem ter se zadržujeta baje v Sofiji. Na mesto razpuščenih macedonskih odborov se snujejo po Bolgariji novi odbori, ki si nadevajo ime dobredelnih društev, a imajo isti namen, kakor razpuščeni odbori. — Srbski poslanik v Londonu se je izjavil o položaju v Macedoniji: »Položaj je dandanes slabši kot je bil pred meseci. Odkar so se obelodanili reformni načrti, so se bolgarski odbori pomnožili s Srbi, Rumuni in tudi Grki. Tudi ko bi Turška mogla izvesti reforme, bi to ne pomirilo. Srbski kralj se trudi za mir v Macedoniji, ker popolnoma zaupa rusko-avstrijskim odredbam.« Sultana se je opozorilo, da bi imenovanje orožnikov iz raznih narodnostij pomenilo nove zmešnjave, ker bodo orožniki zastopali le koristi svojih rojakov. Opustila se je tudi prvotna namera, da bi se pozvali nemški častniki za organiziranje orožništva. Sedaj je zaprosil sultan švedsko vlado za prepustitev častnikov v ta namen.

LISTEK.

Merim, meriti...

(Razložil G. C.)

Glagol merim, meriti spada po Janežičevi slovenski slovnici v četrto vrsto. Jaz se sicer nisem nikoli učil slovenske slovnice, a da glagol spada v to vrsto, mi smete verjeti, ker sem pogledal v knjigo. Kdo bi ne bil mislil, da jo bom še kdaj rabil! Spominjam se, da sem imel v četrtem razredu profesorja, ki je imel vedno vsaj po dve slovenski slovnici pri sebi in vedno je mlatil le slovnico. Ta profesor torej nam je enkrat svetoval, da naj slovnico hranimo, ker jo znamo še kdaj rabiti. Rekel sem takrat svojemu sosedu: »Kadar bom videl slovnico, vedno bom žalosten, ker se bom spomnil uric, ki sem jih zafračkal pri slovnici; ko pridem iz gimnazije, bo moja prva skrb, da prodam slovnico.« A človek obrača, Bog pa prevrne — a pardon — obrne! Slovnice tedaj nisem mogel prodati in tako sem jo zdaj lahko porabil. Pa, kakor vidim, sem jo že daleč zavozil, zato le k glagolu.

No, stvari nočem preskovati, kakor kak slovnica: zakaj spada ravno v četrto vrsto in ne v peto (to bo vsak sam lahko opazil, če pogleda v Janežičevo slovnico, tam, kjer se govori o glagolih, stoji zapisano). Razložiti hočem bolj natanko, kako se glagol rabi v različnih pomenih.

Ker so pesniki menda najbolj popolna bitja, kar jih na zemlji lazi ino gre, začnimo pri teh. Prešeren pravi nekje: »Meril platno, trak na vatle.« Iz tega se da sklepati, da je Prešeren gotovo videl kakega žida, ki je stari babnici meril trak za spodnjo kikirjo. Gotovo se nahaja glagol meriti tudi pri drugih pesnikih, a ker gotovo ni tako značilen lahko raziskovanje opustimo.

Včasih, ko me je mati našeškala, sem se jaz repenčil pred bratom, da sem ji zameril. Brat pa mi je rekel, da ne smem zameriti, ker mi bodo sicer odrezali, menil sem da tisto, kar se misli v izreku »enkrat je eden kazal pa so mu odrezali« in odpustil sem. Oče pa mi je v takih slučajih navadno odmeril pet batin tje, kamor sedamo.

Ko smo se otroci igrali na cesti

skupaj in metali prah drug v drugega, smo včasih motili kokljo, ki je vodila piščeta po cesti. Koklji ni bilo po volji, da jo motimo pri njeni vzgoji in zato je često pomerila enemu ali drugemu srajčko, pa ne tako kakor šivilja, ampak vse drugače. Enkrat smo imeli kokljo, ki je vodila samo eno piščo, a še tega ni izvalila sama. Mati mi je rekla, da je jajce zlegla postolka, a da ga je dala kokoši zato, da ne bo več kokala. Kokošarice vedo, da je kokoš (moškega ali ženskega spola) huda, če jajce zleže postolka. Tako je bilo tudi z našim petelinom, ki pa navzlic moškemu spolu ni meril moških oblek, ampak pomerjal samo ženskam. Imel je pa še neko drugo navado, katere baje pomaga, da je kokoš huda: jedel je namreč poper. Ker sem videl, kako vpliva poper na hude žive peteline, sem sklenil, da ga dam tudi malemu psičku, ki sem ga imel, a ni bil hud. Nekega dne ga vjamem. V roki pest popra, med kolena psička sedim na pragu, zdaj mu odprem gobec z drugo roko in stresem poper notri. In res je postal hud ter meni prvemu pomeril

hlače, ki so bile pa še take, da so se zadaj zapenjale.

Tako sem čutil glagol večkrat v pravem pomenu, večkrat pa tudi tropično.

Premetil pa sem leta mladosti in poslali so me v mestno šolo. Težko mi je bilo, ko sem prvičkrat meril pot od doma v mestno šolo.

Stal sem pred ravnateljem, ki me je meril od nog do glave in čudno mi je bilo pri srcu. Ravnatelj me je izročil potem profesorjem, ki so mi v prvem razredu še merili in natezali ušesa, torej nadaljevali, kar so učitelji v ljudski šoli nehali. Počasi je to prenehalo in profesorji so merili le moje učenje, ki pa ni segalo posebno pozno v noč, kar posebno jasno dokazuje moje izpričevalo iz četrtega razreda. Merili so navadno zelo na dolgo, mislim namreč, ko bi merili z metrom, bi bilo največkrat pet centimetrov, torej dvojka. Jaz sem koncem polletja z žalostnim pogledom meril izpričevalo.

V četrti šoli sem letel in v drugem letu četrte šole sem iz dolgega časa prišel meriti verze. Toliko

se smem pohvaliti, da sem znal — respektive — znam še danes prav dobro to opravilo mladih zaljubljenih študentkov.

Tako sem živel skoro le od merjenja in še zdaj živim od tega, ker mi še zdaj merijo drugi plačo, ne pa jaz drugim, to se pravi, še danes sem — nič.

Kaj pa hoče...

Anetka so jo klicali, pravzaprav pa ji je bilo ime Ana. Pa gospoda krstna imena rada prekroji po lastnem okusu...

Anetka je bila hči višjega uradnika. V otroških letih je bila pri starših in je obiskovala šolo rojstnega mesta. Ko pa je odrasla, dali so jo študirat v glavno mesto.

Tisti čas, ko je obiskovala šolo v glavnem mestu, je živela prav udobno in pri tem seveda potratno. Oblačila se je jako bahato in kadila je cigarete. Koketirala je z dijaki in jih vodila za nos kakor je hotela, saj je bila lepa.

Zgodilo se je, da je bila povabljenja na sijajno veselico... In ka-

Politične vesti.

— Med vlado in parlamentarnimi strankami se vrše pogajanja zaradi poddržavljenja severne železnice. V tej zadevi sta imela seje mladočeški in poljski klub ter sta se zedinila, da vztrajata napram vladi, da se mora poddržavljenje izvesti s 1. januarjem 1904.

— Ogrski ministrski predsednik pl. Szell je imel včeraj posvetovalne s Kossuthom in dvema članoma neodvisne stranke ter ponudil razširjenje volilne pravice, ako opusti neodvisna stranka obstrukcijo proti brambni predlogi. Neodvisna stranka je ponudbo odklonila.

Med nemškimi cesarjem in vojnim ministrom Gosslerjem je nastala močna napetost, ker je imel Gossler svoje nazore glede nabave orožja iz Kruppovih tovarn. Tega mu cesar noče odpustiti in ministru ne kaže drugega, kakor odstopiti.

— Za kaj se vse briga nemški cesar? Cesar Viljem je odredil, da se movajo uradni poročevalci poprijeti drugačnega sloga. Pisati morajo kratke stavke ter ne smejo zavlačevati glagolov na konec stavka.

— Vojni minister vitez Pittreich je bil pri cesarju v Budimpešti baje le zato, da se je zahvalil za imenovanje imetnikom 63. pešpolka.

— Senzacijsko razkritje srbskih radikalcev. V srbskih radikalnih krogih kroži malo verjetna vest, da je kralj Aleksander sam najel Kneževiča za svojočasni atentat na razkralja Milana.

— Glede obnovitve avstro-nemške trgovinske pogodbe je vprašala nemška vlada na Dunaju, ali hoče začeti avstrijska vlada tozadevna pogajanja. Avstrijska vlada je odgovorila, da je k temu pripravljena, a pogajanja morejo imeti le informativni značaj ter ne morejo biti tako dolgo obvezne, dokler ne postane nagodba z Ogrsko in carinski tarif zakon.

— Iz Venezuele se poroča, da se je Nemčiji izplačal prvi obrok odškodnine. Vladne čete so zasedle Carupano ter pri Cumarebo prema gale vstaše.

— Nemiri na Portugalskem. Ljudstvo se je v raznih mestih uprlo municipalnim davkom. V Coimbru so demonstrantje naskočili sodišče in vse pobili. Vojske so napadli s kamni. Vojaštvo je streljalo ter ubilo štiri osebe. Vse prodajalne so zaprte.

Dopisi.

Iz Lazov. Pretečeno jesen vstanovili so svedci v Kamenci pri Dolskem mlekarino, v kateri surovo maslo izdelujejo. Ker je pa letošnja zima bila zelo huda, se je novo rojena mlekarina tako prehladila, da si je nakopala neozdravljivo bolezen — jetiko. Kdo bi si bil mislil, da si bo v nežni mladosti, tako rekoč

kor že marsiktera druga prej, tako se je tudi Anetka na veselici zaljubila... In sicer to pod resno.

Po daljšem prizadevanju je res dosegla, da se je tudi on začel zanimati zanjo. Prišla so na dan ljubavna pisma, naposled pa skrivni sestanki... To je trajalo tako dolgo, da je zato zvedel Anetkin oče. In nekega dne ga je zaročil s hčerjo...

Anetka je postala imenitna gospa. Na izprehod ni hodila peš, pač pa se je vozila v imenitni dvo uprežni ekvipaži, katero je spremljala tolpa psov. Pri sebi v vozu pa je imela vedno velikega črnega psa.

Z možem sta stanovala v lepi lastni vili. Opravo sta si nakupila najdražje...

Nekaj časa sta bila kakor golobčka: vedno skupaj in poljubčki so si sledili hitro drug za drugim. Obiskovala sta gledališče, plese in sploh jako potratno živela. Soprog je bil namreč bogat, ona pa tudi ni bila prazna.

Imela sta obilico strežajev, na eni in na drugi strani obilico psov. Gospa Anetka se je navezala tako na pse, da je ni nihče videl brez dveh ali treh. Gotovo pa je bil

še v plencah povita mlekarina kal neozdravljive bolezni nakopala! Zlobni jeziki govore, da je vzrok bolezni Šusteršičeva »Gospodarska zveza«, češ odjemalci nečejo njej masla tako drago plačevati kakor naprednim mlekarinam. Vsled tega je mlekarina ceno mleka znižala na 3¹/₂, krajcarje od litra, to je pa zadružnike tako razburilo, da so nekateri odstopili. Posebno hudo zadela je nizka cena mleka, že znanega župnika Karla Cemeta v Dolu. Župnik je imel račun narejen koliko denarja bo za mleko prejel, pa je revež brez krčmarja račun naredil. Na dan plačila prinesla mu je služkinja 3 krone manj kakor je kazal račun gosp. župnika. Župnik je vdaril ob mizo in zarenčal: zdaj pa vidim, da kar je farško, je sleparsko! Natočil si je kozarec tirolskega petjota in ga je na jezo spil. Zguba treh kron ga je tako pekla, da ni do polnoči šel k počitku. Načelnistvo mlekarne zateklo se je k logaški mlekarini, da bi je jetike ozdravila. Zdaj vidijo, da smo liberalci le dobre in usmiljene duše, da jim v sili radi pomagamo, česar bi svedci gotovo ne storili. Saj jih pa tudi ne prosimo!

Davek na užitino od vina, vinskega in sadnega mošta.

(Dalje.)

C. Pri prodaji.

§ 5.

8. Od dolžnosti, plačati davek od prodanega mesa, izrečene v § 1, številu 3 (prodaja) izimlje se tisti slučaj, kjer hišni oče, gospodar itd. mesa daje domačim ljudem, poslom itd. v pristojstvo jim hrano.

D. Pri klanju, prejemu in prodaji.

§ 6.

Dalje se izimljejo od davka v § 1, odstavkih 1, 2 in 3 izrečenega (klanje, prejem in prodaja.)

9. Živinsko klanje in jemanje mesa, potem na debelo, to je v množinah od 25 kilogramov najmanj pri vsakem posameznem blagu storjena prodaja posušenega, nasoljenega, v razsol dejanega mesa, špeha, konzervnega mesa, salam ali drugih mesenih klobas, kadar

a) kaj takega stori, kdor samo na debelo prodaje ali poleg prodaje na debelo tudi na drobno okajeno, nasoljeno meso, špeh, konzervno meso, salame ali druge mesene klobase, drugega mesa pa ne prodaje in če takrat — kadar je z malo kupčijo združena tudi prodaja takega blaga na debelo — vrh tega

b) množine imenovanega blaga, namenjene za malo kupčijo ali za prodajalčev domačo potrebo, hranijo v posebnih prostorih, ki so popolnoma odločeni od zalog za veliko kupčijo namenjenih, in če je od njih plačan davek, predno se prodajo, oziroma, predno se prenese v prodajalnico na drobno in predno se uporabijo za domačo potrebo (§ 1, št. 4.)

4. Osebe, ki so dolžne davek plačati.

§ 7.

Dolžnost, davek plačevati, imajo: 1. V slučajih, v katerih se govori v § 1. pod številom 1, (klanje) tisti, ki žival zakoljejo.

z njo omenjeni veliki črni pes. Nazvala ga je Aleksandra Velikega, češ, da je vreden tega imena. Jedel je le pečenko ali pa sladkarije, pil pa kavo... Čudno je, da se nekaterim ljudem kaka stvar tako prikupi, da jo imajo radi bolj ko sebe ali pa svoje in za njo bi izdali magari vse imetje. Anetka je izdala za svoje kuže in kužete mnogo, mnogo... čeprav za služabnike ni bilo.

Pa tudi veliko vode se posuši, če stoji na solnci in je ne priteka več zraven... Taka voda na solnci je tudi vedno za izdatke odprta denarnica... suši se in naposled izgine...

Tudi tu je bilo tako... Gospodu je jelo zmanjkovati. In polagoma, tako po ovinkih je naznanjal soprogi, da ne bosta šla nocoj na »maskarado«, jutri na ples... Vsled tega so nastali prepiri in zamere...

»Torej nikakor ne obiščeva maskarade?« vprašala je Anetka.

»Na noben način; za letošnje maskarade sem izdal do danes šest sto kron, če hočem še dajati, pridem na suho,« pojasnjeval je soprog.

»Kakor hočeš, grem pa sama.«

»Plačal pa misliš, da bom jaz?«

2. V slučajih, omenjenih v § 1. pod številom 2, (prejem) tisti, ki meso od koga vzamejo.

3. V slučajih, omenjenih v § 1. pod številom 4, tisti, kateri okajeno ali ovojeno, nasoljeno ali v razsol dežano meso, špeh, konzervno meso, salame ali druge mesene klobase na drobno (na malo) prodajajo.

5. Predmet in izmera potrošnine od mesa.

§ 8.

Predmet in izmera davka kaže priložena tarifa, katere je z opomnami, na njej stoječimi vred, celoten del pričujoče postavbe.

6. Obseg davkovne dolžnosti.

§ 9.

Davek je odmerjati po tarifnem razredu tistega kraja, v katerem se opravi davku podvrženo delo, torej pri klanju po tarifnem razredu tistega kraja, v katerem se kaj zakolje, pri jemanju mesa po tarifnem razredu tistega kraja, kjer človek, ki meso od koga jemlje, svoj obrt z mesom ima, in pri prodajanju mesa po tarifnem razredu tistega kraja, v katerem se meso ljudem razdaje, in to:

1. Po številu živali:

a) v tistih slučajih, v katerih je klanje davku podvrženo, razun slučaja, povedanega v tem istem paragrafu pod številom 2 lit. a, dalje

b) v tistih slučajih, v katerih je davku podvrženo, jemanje ali pa prodajanje mesa, ako se prodaja, oziroma od koga vzame cela zaklana žival tako, da se od nje ni odločil noben davku podvržen del, ali pa samo glava in noge.

2. Po teži, namreč:

a) v slučajih, ki ga v misel jemlje § 1, pod številom 1, lit. b) β, če se zakolje kako žival **tarifnega postavka I** in je samo neki del zaklane živali namenjen za prodajo, po teži tega dela, ako je podvržen davku;

b) v slučajih, v katerih govori § 1 pod številom 4 po teži mesa, katero se prenese v malo prodajalnico, oziroma uporabi za kupčijo na malo ali za domačo potrebo;

c) v slučajih, ki se ne omenjajo ni pod številom 1, ni pod številom 2 lit. a in b, po teži mesa, katero se prodaja ali od koga vzame.

Ali v slučaju davku podvrženega jemanja in prodajanja mesa, o katerih se govori v § 1, pod številom 2. lit. c in pod številom 3, lit. c, plačati je samo toliko, za kolikor je po tarifnem razredu, veljajočem za kraj, kjer se je meso vzelo, oziroma komu oddalo, pristojbina večja od one, ki je po nižjem tarifnem razredu že opravljena.

§ 10.

Da je davek od mesa po tarifi že opravljen, to se pri jemanju in prodajanju mesa more izkazati samo z boletemi o plačanem davku, na katerih stoji zapisano ime in stanovašče plačalnikovo.

Ukazoma se določi oblika (forma) po kateri naj bolete o plačanem davku izdajo lastni postavljenici erarja ali pooblaščenici organi zakupnikov, ali pogoditvenih družeb. (Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. marca.

— **Obč. odbor v Črnem vrhu nad Idrijo** je v svoji zadnji seji na predlog gospoda župana Ivana Lampeta izvolil za častne občane gg. Karola Svoboda, c. kr. inspektorja v Idriji, Iv. Grudna,

»Hvala. Slutila sem, da mi odrečeš in izposodila sem si pet sto kron, katere seveda ti vrneš, omenila je Anetka.

»To si kratkotalno prepovedujem. Razumeš?! Še dolgove mi delaj... Jaz ne plačam nič; pričel je meriti sobo in godrnjal, ona pa se je gromko zasmejala in odšla.

Tako je bilo večkrat. Dolgovi so rasli in naposled so se jeli oglašati upniki... Kaj storiti?...

»Vila Melita se za zmerno ceno prodaja,« prinesel je nekega dne dnevnik — — —

Bilo je par let potem. Vilo Melito je imel drugi, psov ni bilo okoli nje; ljudje pa so si pripovedovali o gospe Anetki.

Dva gospoda, ki sta se poznala z nekdanjo gospodično Anetko in pozneje z gospo Ano, sta šla mimo vile Melite: »Kaj misliš, kaj dela zdaj Anetka?« Vprašal je prvi.

»I kaj pa hoče,« odvrne drugi, »pri oknu sedi in šiva...«

»Pa Aleksander Veliki?«

»O, ta je pa zadovoljen z močnikom in nič ne mara, če je tudi muha notri...«

S. C.

veleposesnika na Jeličnem vrhu in dež. posl. Ivana Božiča.

— **Poslanica prošta dr. Elberta**, ki smo jo včeraj doslovno priobčili, je »Slovenec« popolnoma zamolčal. Proštova poslanica se tiče direktno »Slovenca«, a vendar se ta ne gane. Pač pa je na proštovo poslanico odgovoril »Slovenčev« reporter — Štefe, a ne tam, kjer se je zaganjal v prošta in kjer je bilo umestno odgovoriti — marveč v — »Slovenskem Listu«. V zadnji številki je priobčil »Slovenski List« naslednji odgovor na proštovo poslanico: »Mil. gosp. prošt novomeški, g. dr. Sebastijan Elbert ima zadnji čas silno veselje do pisanja in izkuša celo publicistično zagovarjati ono svoje znano politično stališče, s katerim se strinja na Kranjskem samo baron Hein. Kot poročevalec »Slovenčev« iz ljubljanskega občinskega sveta sem popolnoma objektivno poročal o situaciji, ki je bila v občinskem svetu in izven njega, ko se je izvedelo za čudno dr. Elbertovo pismo na ljubljanskega župana. Mil. gosp. prošt dr. Sebastijan Elbert je izdal radi tega neko poslanico, v kateri imenuje to »nesramno hudobijo, zavijanje in podtikanje slabih namenov«. Naj mil. g. prošt pravi, kar hoče, resnica ostane, da je pri vseh pametnih ljudeh vladalo splošno začudenje, kako pride On do tega, da se postavlja med občinski svet in med knezoškofa. Kako more mil. g. prošt v svoji poslanici trditi, da je bilo v »Slovencu« opisano »izmišljena situacija« mi je ravno tako nerazumljivo, kakor njegovo mnenje, da bi se mogel glede »izmišljene situacije« posluževati § 19. tisk. zakona. Ker mil. g. prošt še dalje sega in pravi, da sem »Slovenca« radi svojega »pouličnega tona in dnevnih novic« že marsikaterikrat pripravil v veliko zadrego in katoliško tiskovno društvo prav po nepotrebnem ob marsikateri desetak, izjavljam, da se mi zdi to stališče mil. g. prošta jako nizko, tembolj, ker sem se vedno trudil služiti načelom, katerim naj bi služil tudi dr. Elbert. Mil. g. prošt bi tudi sebi le ustregel, ako bi drugič malo bolj premislil, predno bi izrazil v javnosti kako mnenje, ki bi ga utegnile le osmešiti. Kot njegov »časnikarski kolega«, kakor me blagohotno naziva, mu dajem ta svet. Sicer pa obadva »časnikarska kolega« o situaciji lahko poročava, — izpremeniti je pa ne moreva. Ivan Štefe.«

Kar nas na ti Štefetovi izjavi najbolj zanima, je ton, v katerem govori Štefe. Ponižni »laufburš« škofovega glasila ošteva infuliranega prošta kakor kakega ministranta. To je značilno. Od nas liberalcev se vedno zahteva, da moramo duhovnika spoštovati že zategadelj, ker je duhovnik, pri klerikalcih pa vidimo, da grede sami z metlo nad vsakega duhovnika, če ne pleše tako, kakor mu v škofiji godejo. Mi naj vsakega duhovnika spoštujemo, tudi če ni vreden spoštovanja, za klerikalce pa to ne velja. Kako so napadali svoj čas dekana Vesela, potem župnika Vrhovnika in zadnjič dr. Požarja iz Rimanj. In sedaj vidimo celo, kako tak — fantič, kakor je Štefe v caker hodi z infuliranim proštom katoliške cerkve!

— **Dobrodelna naprava v prid Salezijancem.** V soboto smo priobčili naznanilo, da namerava ekscelencja gospa baronica Heinova rojena grofinja Apraxinova prirediti tekom polletja dobrodelno napravo v korist Salezijancem na Rakovniku. Nameravana dobrodelna prireditev ni našla pri občinstvu narodno-napredne stranke simpatij in to po vsi pravici. Kakor posnemamo iz oficialnih poročil salezijanskega reda, je ta red šele zadnjič daroval papežu 12000 kron. Red ima torej denarja v izobilju, saj bi sicer ne delal tih darov papežu, ki ima itak nešteti milijonov na razpolaganje. Ako so Salezijanci na Rakovniku podpre potrebni, naj se obrnejo do svojega reda, ni pa treba, da bi ljubljansko meščanstvo moralo seči v žep, zlasti ko je dovolj podpore potrebnijših naprav. To je eden vzrokov, da se po naši sodbi narodno-napredno meščanstvo ne more udeležiti nameravane priredbe, drugi

vzrok pa je razmerje mej narodno-naprednim meščanstvom in mej škofom ter njegovo duhovščino. To razmerje je po krivdi škofa in njegove duhovščine postalo tako, da narodno-naprednemu meščanstvu osebna čast prepoveduje, kakorkoli sodelovati pri prireditvi v korist duhovniškemu redu in njegovemu podvetju.

— **Uspeh klerikalnega poneumnjevanja.** Delavka v tobačnici tovarni, Jera Pitteri, je čitala »Slov. Narod«. To je videla in vedela druga delavka Terezija Petkovšek in ni ji bilo všeč, kakor se marsikateri drugi ne. A kaj je storila Terezija Petkovšek. Stopila je k Jeri Pitteri in jo vprašala, koliko ji plača, da opusti čitanje »Slov. Naroda«. Pitteri je mislila, da se Petkovškova šali in je zahtevala 10 kron. In glej — v soboto je Terezija Petkovšek prišla k Jeri Pitteri in ji odštela 10 kron, da več ne čita »Slov. Naroda«. Iz previdnosti je tudi zahtevala, da si našega lista tudi odmože ne pustiti čitati. Jera Pitteri je to obljubila in vzela 10 K. Ta slučaj daje paš misliti. Siromašna delavka, ki se trudi in peha ves teden za nekaj krajcarjev, si takorekoč od ust odtrga 10 K in jih vrže proč, ker živi v veri, da s tem reši Jero Pitteri večnega pogubljenja. To je uspeh duhovniške sugestije, uspeh duhovniškega poneumnjevanja ljudstva. Terezija Petkovšek je poštena ženska, a tako blazno verna, da ji morejo duhovniki vse natveziti kar hočejo in da verjame celo tako oslarijo, da bo pogubljen, kdor čita »Slov. Narod«. Terezija Petkovšek je pomilovanja vredna, da se pusti na tak način imeti za norca od ljudi, katerim je samo za vladanje in za bisago, od ljudi, ki imajo vero samo na jeziku, za denar pa bi prodali še sv. Trojico če bi mogli.

— **Konsum v Ribnici.** Piše se nam iz Ribnice: Za sedaj sporočamo le prav na kratko in le, da sliši tudi natur-buča: Tudi v Ribnici poka. »Kmetijsko društvo« je prodalo posojilnici in hranilnici hišo št. 3. in 4. Klerikalci sopihajo (po »Slovencu«). Poniglavi Mali traven neumorno nabira za »Katoliški dom« ali bolje za zadolženi konsum. Ta vsiljiva muha je izsiljeval pri neki ženi v Gorenji vasi pri Ribnici za »Katoliški dom«, a žena mu je pošteno zasolila: »Nate; jaz Vam eno krono »senkam«, samo pri miru nas pustite; mi že imamo svoj dom.« Berače, ki prosijo kruha iz potrebe, prijemljejo žandarji, katoliškim konsumskim sleparjem pa gre vlada še na roke. Na svidenje — pa kmalu.

— **„Ljudska posojilnica“** mora imeti vzoren red v svojih pisarnah in knjigah. V njenem imenu je »Slovenec« na našo notico, v kateri smo ožigosali nekrščansko postopanje »Ljudske posojilnice« proti sestrama umrlega župnika Žmavca, odgovoril, da »Ljudska posojilnica« ničesar o tem ne ve, da ima od konzurnarja Klobučarja tirjati pod poroštvom Marnberške posojilnice 45.000 K in pod poroštvom dekana Hecl in župnika Žmave 10.000 K. Slabemu spominu »Ljudske posojilnice« moramo priti na pomoč in je v nje lastnem interesu opozoriti, da sta dotični zadolžnici po 45.000 K in 10.000 K datirani od 4. septembra 1902 in da je »Ljudska posojilnica« proti temu dvema listinama poslala po »Gospodarski zvezi« koncem meseca septembra svoto 55.000 K na roke dekana Hecl-na. Ali tiči »Ljudska posojilnica« tako globoko v denarju, da je že pozabila na izplačilo tega posojila? — »Slovenec« dalje zanika, da bi bila »Ljudska posojilnica« prijavila svoto 10.000 K k zapuščini umrlega župnika Žmavca. Temu nasproti se sklicujemo na zapuščinski akt okrajnega sodišča v Marnbergu, v katerem se dotična vloga »Ljudske posojilnice« nahaja. Svoje trditve tedaj mi v polnem obsegu vzdržujemo; kajti okolnost, da se »Ljudska posojilnica« skriva za »Gospodarsko zvezo« in da slednja formalno figurira kot upnica, stvari prav nič ne spreminja. Faktum je, da je »Ljudska posojilnica« dala denar; saj ga »Gospodarska zveza« nič nima. Faktum je, da sta Hecl in Žmave podpisala poročilo za 10.000 K in faktum je, da se hoče Žmavčevi sestri spraviti ob dedščino. Hoče, če se po-

greči, se še ne ve. Izvedeli smo namreč, da Žmavčevi sestri prijavljene tujtave nista likvidirali ter da ne priznavata Žmavčevega poročstva pravnomojavnim. Pokazati bočeta, da se župnik Žmave ni zavedal tega, kar podpiše, in da je bil mnenja, da hočejo konzumirati z njegovim podpisom zopet nekaj fingirati, kakor so fingirali konzumu v prid tujtave 10.000 K, katere je Heel in Žmave nikoli nista dolžna bila. Ta dokaz se utegne posrečiti, ker živijo priče, ki vedo, kako se je stvar takrat vršila.

— Dogodki v Ricmanjih. Prošli ponedeljek, dne 9. t. m., ušli so zopet zvonovi in ves teden ni nič zvonilo. Ker gospod Krančič še vedno ni našel latinskega mešnarja, hodi maševat od torka naprej v Boršt, Boljunc in baje tudi v eno uro oddaljeno Dolino. Sliši se, da v Borštu in Boljuncu niso nič kaj veseli, da hodi tja maševat. Včeraj, v nedeljo, je maševal okolo 10. ure v Ricmanjih. A zvonilo ni k maši nič. Pri maši mu je stregel neki semešnišnik od sv. Antona pri Dekanih. A v cerkvi ni bilo nikogar, izvezmiš gospoda učitelja, par šolskih otrok in kuharice Krančičeve. Popoludne pa ni bilo nikake službe božje. — Obligatni orožnik je krožil ves dan po vasi, med mašo pa okolo cerkve; a posla, seveda, ni imel nikakega.

— Dvojezičnost na Kranjskem. Na Kranjskem se vzdržava povsod princip dvojezičnosti, tudi kjer je popolnoma nesmiseln. Nihče si ga ne upa samovoljno predrugačiti na škodo nemščine. Jeli povsod tako? Ne, Nemci delajo izjemo, katere bi si Slovenci nikdar ne upali storiti. Pošta v Kočevju je popolnoma nemška, vse, napis nad pošto in vnotraj. Vsi drugi c. kr. uradi imajo dvojezične napise, samo pošta dela izjemo. Ravno tako glede tiskovine. Če zahtevaš slovensko-nemške tiskovine, se ti odgovori, da jih nimajo. Poprej so se dobivale vsaj v trafikah, ali tudi tu se jih ne dobiva več. To je kršenje na Kranjskem veljavnega načela, ki je popolnoma neumestno, ker ima ravno ta urad kakor drugi do polovice slovenskih strank. Slavno pošto ravna veljstvo naj blagovoli stvar popraviti! Človek navadne pameti, ki se vozi po dolenski železnici, si stavi nehoti vprašanje, za koga so neki samonemški napisi na kupejih »Nichttrauer«. Odgovor: ker še Slovenci niso dosegli tako visoke stopinje kulture, da bi se med njimi tudi nahajali nekadilci in nekadike, torej tudi ne potrebujejo dotičnega slovenskega napisa. Če se pomisli, da vendar skoraj vsi ljudje, ki se vozijo v tretjem razredu po tej železnici, ne razumejo nemški, je popolnoma nemogoče najti drugega upravičenega odgovora. Lahko bi se še vprašalo, ali je to popolnoma vseeno, kdo da vzdržuje po večini železnico, pa potem bi ne mogel nehati s samimi vprašanji. Če gledajo večji narodi na takšne malenkosti, bi bila tem večja dolžnost, se pri Slovencih brigati še za manjše.

— Umrl je na Igu dne 12. marca v starosti 76 let bivši župan in posestnik Janez Šenk. Pogreba se je udeležil ves občinski odbor. Rajnik je bil zvest pristaš narodno-napredne stranke. Županil je 12 let, a bil je tudi delaven član cestnega in močvirskega odbora. Komur je znano stanje občine ob času, ko je Šenk prevzel županstvo, mora pripoznati, da je bil marljiv v svojem poklicu. Bil je tudi vzgleden posestnik, kar priča njegovo dobro urejeno posestvo, posebno sadovnjak, ki bo trajen spomin na umrlega moža. Bodi mu zemljica lahka!

— Repertoire slov. gledališča. Danes se poslovi za to sezono v štirih ulogah štirih različnih oper g. tenorist Fr. Vlček. — V četrtek popoldne se igra ob nižanih cenah narodna igra s petjem »Deset brate«. Zvečer je nemška predstava. — V nedeljo popoldne ljudska predstava bajke Shakespeara »Sen kresne noči«, zvečer Schillerjeva drama »Devica Orleanska«.

— Učiteljske vesti iz Štajerske. Nadučiteljica sta postala gg. Ivan Pilih iz Liboj pri Celju

pri Sv. Štefanu pri Šmarju in Avgust Cajnko iz Št. Jurja na Pesnici pri Mariji Rok; stalna učiteljica sta postala gg. Rudolf Vrabl, pomožni učitelj v Ljubljani na Vranskem in Fr. Lebar na dosejanjem svojem mestu v Hrastniku. Stalni učiteljici sta postali gđd. Marija Valenčak od Sv. Miklavža pri Ormožu v Gotovljah pri Žalou in Franica Tajnik od Sv. Andraža pri Polzeli pri Sv. Petru v Savinski dolini.

— Južne železnice pritožna knjiga. Prošle nedelje je nekdo iz Trsta zahteval radi neuljudnosti železniških uslužbencev na postaji na Opčinah knjigo za pritožbe. Knjigo so mu sicer pokazali, izročili pa ne, česar tudi ni bilo treba, ker mu niso hoteli dati črnila ali svinčnika. Zahtevali so od stranke, da pove, kaj hoče zapisati, nadalje, da naznani ime, stan in druge take perzonaliije, in ko jim je dotičnik odgovoril, da jih to nič ne briga, sunili so ga iz čakalnice, pobili na tla ter obdevali s pestmi. Ko se je obžalovanja vredni mož, ki ni imel niti palice, da bi se branil, s pomočjo svoje matere rešil proti Opčinam, pritekel je za njima železniški uslužbenec, udaril staro ženo po zobeh, zruval ji sive kite z glave ter pobil sina na tla, »oprostivši« ga pri tem poročnega prstana. Stvar preiskuje orožništvo. Lepa je taka uljudnost in uslužnost!

— Pravnikov večer. Drugi svoj večer priredi društvo »Pravnik« v sredo 18. t. m. zvečer ob 8. uri v drugi restavracijski sobani v »Narodnem domu«. Na tem sestanku predava gosp. svetnik Karol Wenger »O senzacionalnih pravih ali žrtve razmer«. K temu večeru vabi društvo ne le svoje člane, marveč sploh vsakega pravnika, ker je vsakdo dobro došel.

— Ustanovni občni zbor krojaškega nakupovalnega društva vršil se je v četrtek dne 12. t. m. Vdeležilo se je zalibog le 9 članov, in kot zastopnik trg. ministrstva zadružni instruktor gosp. dr. Rücker iz Grada. Predsednik pripravljalega odbora g. Franc Jeločnik je otvoril zborovanje, ter pojasnil pomen društva, in predlagal, da naj se to društvo ustanovi. Predlog se je soglasno sprejel, a društvena pravila odobrila. Po pismeni izjavi k pristopu se je vršila volitev ter so bili izvoljeni g. Franc Jeločnik za ravnatelja, g. Josip Rojina za blagajnika in g. Franc Kraigher za kontrolorja. V nadzorovalni svet so bili izvoljeni gospodje Anton Preskar, Anton Lasetzky, Ivan Korn, Josip Hribar, Ivan Perme in Franc Reiser.

— Ženska in moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Kranju priredi 18. t. m. v telovadnici »Gorenjskega Sokola« s prijaznim sodelovanjem gđd. Mire Devove iz Ljubljane in »Čitalniškega godbenega in pevškega zbora iz Kranja« koncert. Vpored: 1) W. A. Mozart: Overture k operi »Tit Dobrotljivi«. Igra godbeni klub. 2) Iv. Bartl: »Novinci«. Moški zbor. 3) a) Ambrois Thomas: Romanca iz opere »Mignon«; b) C. Loewe: »Diva«. Balada po noriški pravljici. Poje gospi Mira Devova. 4) J. Gounod: Fantazija iz opere »Faust«. Solo za flavto. Na flavto igra g. Wogrolly. 5) a) Jos. Nesvadba: »Hrepenenje ljubezni«; b) Konr. Kreutzer: »Gozdni križ«. Četverošpeva. Poje gg. V. Rus, A. Rape, J. Lapajne in A. Kmet. 6) J. Marschner: Arija Ane iz opere »Jan Heiling«. Poje gospi Mira Devova. 7) V. Parma: »Slovenske cvetke«. Potpourri po slovenskih napevih. Igra godbeni klub. 8) Iv. pl. Zajc: »Sliep Marko«. Moški zbor z bariton-solo. Bariton poje g. K. Geiger. Godbene in pevske točke spremlja na klavirju gospod Ivan Sprachmann. Začetek točno ob pol 9. uri zvečer. Vstopnina za osebo 1 K, dijaki 60 h. Glede na to, da je vstopnina namenjena za družbo sv. Cirila in Metoda, se preplačila hvaležno sprejemajo.

— Telovadnega društva »Zagorski Sokol« redni občni zbor bo v nedeljo dne 22. marca ob pol 4. uri popoldan v prostorih gosp. Pavla Weinbergerja z običajnim sporedom.

— Na li. izrednem zborovanju »Akademične podružnice sv. Cirila in Metoda v Gradcu« je bil izvoljen sledeči odbor: Cand. iur. Ferdinand Lašič, predsednik; cand. phil. Janko Masten, tajnik; cand. iur. Štefan Rajh, blagajnik; cand. iur. Klemenš, odb. namestnik.

— Prememba posestva. Od g. Evgena Vilharja kupilo je 10 kmetov iz Bača, graščino Kaleb pri Knežaku na Pivki, za svoto 104.000 kron. Kupilo se je večinoma z »amerikanskim« denarjem. Kmetje mislijo baje zidati tam hiše, da nastane vas.

— Kako so cigani po Krasu hudiča izganjali. Lani se je klatila po Krasu ciganska družba; nje člani so bili: Ivan Held, Marija Held in nje mož. Osleparili in okradli so tri kmete in dve kmetici. 29. decembra so se priklatili tudi v Opatjeselo. Ravno mračilo se je. Potrkali so na vrata male kmečke hiše ter prosili hišnega gospodarja Franceta Boškina prenočišča. Ta jih ni hotel sprejeti pod streho. Zato spregovoril glavar ciganov navidezno ves obupan tako-le: »O lepi, dobri očka! Vi hočete zdaj enak greh storiti kakor Judež lškarjot, ki je izdal Kristusa. Mi smo romarji in potujemo na Sv. Goro; vsako leto pa gremo v Rim, da povemo papežu, kako se obnašajo vaši Opajci. Mi smo odrešeniki sveta, brez nas bi se svet podrcl. — Te besede so Boškina omečile. Hitro je letel po drva ter zakuril močen ogenj, da bi si cigani ogreli svoje od mraza otrple ude. In res, cigani so se najprej pri ognju dobro ogreli. Ciganka je potem začela kuhati kokoš, katere gotovo ni sama izredila, cigana pa sta začela na citre igrati. Kar zaškrepečijo citre! Začuden vpraša Boškin, kaj da pomenja ta čuden glas. »Ljubi očka«, odgovori mu Held, »ta glas naznanja, da ste vi obseden. Zahvalite Boga, da smo prišli v Opatjeselo; mi znamo hudiča izganjati in rešimo vam tudi vaše vole, ki bi bili drugače v treh dneh pocrkali.« Boškin se je tresel strahu ter cigana milo prosil, naj ga reši hudobnega duha. Cigan usliši in začne svoje opravilo. Najprej poškropi Boškino glavo z vodo, o kateri pravi, da je blagoslovljena in da jo je natočil iz studenca, ki teče v papeževi spalnici. Potem mu obuje glavo z moko. S to zmoeženo moko mu namaže ohras in tudi oči, tako da ni Boškin nič videl. To pri liko sta porabila Held in njegova sestra ter ukradla Boškino celo gnjat, nekaj sira, sladkorja in kave. Ko je cigan na ta način panal hudiča, ukazal je Boškino, naj mu izroči še to, kar ima v žepu. Boškin dá radovoljno še 2 K in 58 h ciganu, ki mu obljubi, da ponese ta denar papežu, da bo zanj bral eno mašo. 30. decembra so jo cigani popihali v Brestovico. Vzeli so s seboj, kar so bili prejšnji dan nakradli; pred odhodom so Boškino ukradli še eno kokoš — v nadomestilo za ono, katero so prejšnji večer skuhali in použili. — V Brestovici stopijo v hišo Franciške Stanič. Nje moža ni bilo doma, delal je v kamnolomu v Sesi Janu. Gospodinjo prosijo, da bi smeli skuhati kavo. Kavo Boškino! Zvečer je prišel domov tudi gospodar. Cigani so se znali tem dobrim ljudem tako prikupiti, da so jih pogostili in prenočili. Po večerji so cigani lepo molili z družino rožni venec, potem so šli spat v hlev. Drugo jutro je šel gospodar že ob peti uri v kamnolom. — Held stopi zdaj pred gospodinjo ter jo tako nagovori: »Lepa gospodarica! Včeraj nismo hoteli vašega moža ostrašiti — ali vi ste obsedena! Ako bote imela sinove, rodili se bodo z rogovi; vaš mož pa se ponese v kamnolomu. Rešitev je le ena: iz vas se mora izgnati hudobni duh, ki je pravzaprav pogubljena duša nekega vašega sorodnika.« — »Kaj mi je storiti, da se rešim?« vpraša uboga žena, ki se je vsa tresla. Cigan ji odgovori: »Prinesite mi svoje ženitvansko oblačilo, poročni prstan, uhane in vso svojo zlatenino. Vrh tega prinesite mi še eno srajco, par hlač in uro vašega gospodarja, in videla bode, da vas rešimo.« — Ženica prinese zahtevane reči in jih položi na mizo pred cigana. Zdaj je začel cigan »pananje«. Napolnil je majhen kozarec z znano blagoslovljeno vodo ter vrgel v njo kokošje jajce. Jajce je vzel počasi iz kozarca ter je razbil. Iz razbitega jajca je potem potegnil navidezno koščico, o kateri je trdil, da je koščica pogubljene sorodnika. Na to je prišel Held in njegova žena pljuvati v zrak trdč, da tako zapodita pogubljeno dušo. Toda kmalu reče cigan: »Duša noče oditi; ona zahteva še 10 K.« Franciška Stanič je iskala zahtevanih 10 K na posodo po celi vasi in jih je srečno ciganu tudi prinesla. Pa reče zopet: »Storili smo, kar je bilo mogoče, ali to še ne zadostuje. Vi, draga mamka, morate vso to robo z denarjem vred povezati v culo, ter jo nesti o polunoci na glavno cesto. Ustavite se na križpotju in čakajte, dokler ne pride pogubljena duša vašega sorodnika. Ona vam bo hotela vzeti culo, a vi ji pljunite v obraz in bežati bo morala.« — Rečica je bila vsa preplašena in je izjavila, da ne gre o polnoci na križpotje za

ves denar sveta; ob enem pa je prosil cigane, naj neso oni culo na križpotje. Zviti ptiči so se navidezno dolgo branili, a naposled so vendar odšli s culo, obljubivši, da se po treh dneh vrnejo. — Seveda niso šli čakat pogubljene duše, marveč popihali so jo s culo vred proti Mirnu. Med tem se je vrnil mož Franciške Stanič z dela. Ko je izvedel od žene, kaj se je zgodilo, je o tem hitro obvestil žandarmerijo, ki je že drugo jutro v Mirnu ulovila Ivana in Marijo Held. Glavni ptič in izganjalec hudičev je pravici ušel. V petek 6. t. m. je obsodilo tržaško deželno sodišče Ivana Helda v ječo na 2 mesece in Marijo Held pa na 6 mesecev. Vsakdo bo vprašal: kako je pač mogoče, da se take reči dogajajo, kako da je naš narod še v 20. stoletju tako zaht? Odgovor ni težak. Zato ker ga duhovščina drži v tej neumnosti in to neumnost še neti in utrjuje. Kaj čuda, če verjamejo ljudje v izganjanja hudiča in podobna praznoverstva, ko jih duhovniki sami takih reči uče in ko duhovniki sami izganjajo hudiče — seveda za boljšo plačo, kar cigani.

— Izvrsten zaslužek. V naše uredništvo je prišel neki delavec in nam je povedal naslednje: Pri nemškem gledališču, in sicer pri igri »Frau Venus« sta sodelovala moja dva otroka. Bilo je enajst skušenj na starem strelišču in otroka sta brez jedi tekla iz šole na strelišče. Potem sta sodelovala pri štirih predstavah. Trepala sta torej dovolj in tudi črevlje dosti strgala. Za vse te skušnje in predstave sta oba dobila plačila — čujta! — 1 gold. 60 kr., vsak torej za 11 skušenj in 4 predstave 80 krajcarjev!

— Silovit tat. Včeraj ob 8. uri zvečer srečal je na Dovozni cesti Anton Toplak, delavec na južnem kolodvoru nekega nepoznanega človeka, ki je nesel deske. Toplak je dotičnika ustavil in vprašal odkod da nese deske, kakor je nepoznani vrgel deske na tla, skočil k Toplaku in ga sunil z nožem v obraz in v levo ramo in zbežal proti Vodmatu pustivši deske na cesti. Deske so bile ukradene na lesnem skladišču na južnem kolodvoru. Moralo pa je biti več tatov, ki so nosili deske s skladišča, kajti pozneje so dobili pod dvema kozolcema na ljubljanskem polju dva kupa ukradenih desk.

— V pijanosti. Včeraj popoldne je na Rimski cesti posestnik Ivan Prestopnik iz Unanjih Goric v pijanosti upil in vriskal. Ko ga je policijski stražnik opominjal, naj bode miren, začel je tega na prav surov način psovati in mu groziti, da ga ustrelji. Stražnik je končno Prestopnika, ko le ni miroval, aretoval, a ta ga je zgrabil okoli pasu in ga je skušal podreti na tla, kar se mu pa ni posrečilo. Na cesti se je nabralo mnogo občinstva, ki je prigovarjalo Prestopniku, naj se pokori in naj gre s stražnikom. Stražnik je mogel le z velikim trudom spraviti Prestopnika naprej.

— Hud mož. Na Karlovski cesti je danes ponoči prišel neki mož pijan domov in ker ga je žena zaradi tega oštela, jo je začel pretepati. Žena se je oblekla in je zbežala na cesto, mož pa je za njo zaklenil vrata in jo ni več pustil v sobo. Žena je trkala na vrata in okna, pa jo ni nihče spustil notri. Poklicala je tudi policijskega stražnika na pomoč, a vse trkanje ni nič pomagalo. Mož je ostal trdovraten in je ni pustil v stanovanje. Reva je morala na cesti prenočevati.

— Umobolni Witner prijet. Danes jutraj je na Golovcu neki policijski stražnik prijel umobolnega Franca Witnerja iz Golenice, ki je bil v noči od 15. na 16. t. m. ušel svojima spremljevalcema iz hotela »pri bavarkem dvoru« kjer sta z njim prenočevala.

— Hranilnično knjižico kranjske hranilnice je danes dopoldne izgubila na poti od frančiškanske cerkve do Pogačarjevega trga postrežnikja M. V. Na knjižici je bilo v hranilnici naloženih 890 K. Našla je knjižico zasebnica Polona Stern, stanujoča v Strehčik ulici.

— Izgubljene reči. Na poti od Karlovske ceste do Laverce je bil izgubljen notes z važnimi listinami.

— Ogenj. V Brestu je pogorela včeraj hiša posestnika I. Švigeljna. Kako je ogenj nastal se še ni dognalo.

— V Ameriko. Danes ponoči se je odpeljalo z južnega kolodvora 155 oseb v Ameriko, in sicer 111 s Kranjskega in 44 iz Dalmacije.

— Društvena godba priredi dne 18. t. m. pri g. Lorberju (južni kolodvor) koncert, vstopnina 15 kr. Častiti podporni člani vstopnina prosti. Začetek ob 1/8. uri zvečer.

— Najnovejše novice. Proslavo leta 1848 padlim so priredili v nedeljo na Dunaju socialni

demokratije. Na centralnem pokopališču se je zbralo do 100.000 oseb. Govorilo se je skoraj v vseh avstrijskih jezikih. Mir se ni kalil. — Strašna rodbinska drama. V Berlinu se je zastripil s plinom ginolinar Melz z ženo in tremi otroci. — Avstrijska industrijska razstava se bo vršila prihodnje leto v Londonu z državno podporo. — Poneverjalec dragih kamnov. Tauber, je priznal, da je zbežal z Dunaja, ker se je postal zaupanega mu blaga za svoto 250.000 K. — Trije mornarji so utonili pri Bodembachu. — »Junak« nadporočnik. Zunaj Zagreba je podrl neki nadporočnik poljskega čuvaja s kolesom na tla. Ker ga je hotel čuvaj pridržati, da dožene njegovo identiteto, je nadporočnik potegnil sabljo ter čuvaja dvakrat vsekal preko glave. Težko ranjenega so prepeljali v bolnišnico. — Nova epidemija v Slavoniji. Med otroci v sremskem okraju se je pojavila nevarna nalezljiva bolezen (struma). Dosedaj je umrlo 30 otrok. Legar še tudi vedno razsaja. — Zadolžena princezinja. Princezinja Aleksandra Isenburg, najboljša prijateljica bivše princezinje Lujze, je vsled visokih dolgov pobegnila. — Bolezen princezinje Windischgrätz je nastala vsled preranega poroda. Sedaj je princezinja zopet iz vsake nevarnosti. — Šest rudarjev je zasulo v Bochumu. Dosedaj jih še niso izkopali.

Telefonska in brzojavna poročila.

Žiri 17. marca. Pri seji obč. odbora dne 16. marca so izvoljeni za častne občane občine Žiri: Dr. Andrej Ferjančič kot večletni državni poslanec, Peter Grasselli kot deželni odbornik, Ivan Plantan kot drž. poslanec, Ivan Hribar kot župan ljubljanski, Dragotin Lapajne kot župan idrijski. Živila napredna slovenska stranka! Proč klerikalizem!

Dunaj 17. marca. Danes se je v poslanski zbornici začelo prvo čitanje nagodbe, a zbornica je bila tako prazna, kakor da se gre za najbrezpomembnejšo stvar na svetu. Začetkom seje je Breiter interpeliral zaradi občinskega gospodarstva v Lvovu. O nagodbi so govorili češki agrarec Prašek, bivši trgovinski minister dr. Bärnreither in Vsenemec Lindner. Slednjega so poslušali samo trije poslanci. Seja traja še. Prihodnja seja bo jutri.

Dunaj 17. marca. Nemški liberalci se pripravljajo, da rešijo Avstrijo. Naročili so posl. Götzu naj predlaga, da se v drž. zboru prepove govoriti v kakem nemškem jeziku.

Dunaj 17. marca. Poljaki nadaljujejo svojo opozicijo proti podražavljenju severne železnice s 1. januarjem 1904. Nekateri Poljaki zahtevajo, naj odstopi minister Pietak. Do jutri, predno se snide proračunski odsek, bodo kompromisna pogajanja pač končana.

Dunaj 17. marca. Naučni minister Hartel je od nemškega cesarja dobil red rudečega orla I. vrste.

Budimpešta 17. marca. Policija je konfiscirala v gledališču vse polno honvedskih uniform. Pričakovalo se je, da vložijo opozicija radi tega interpelacijo.

Požun 17. marca. V ponedeljek se začne tu štrajk, ki bo morda največji, kar jih je doslej bilo na Ogrskem. Delavci 10 strok so sklenili štrajkati, a pridružili so se jim tudi mestni delavci plinarne in mestnega vodovoda.

Beligrad 17. marca. Danes je bil tu pokopan v starosti 87 let umrl srbski pisatelj Matija Ban.

Madrid 17. marca. Brzojavna zveza v Portugalsko je pretrgana. V Kolimbri (?) na Portugalskem je nastala revolucija, in sicer zaradi postopanja davčnih oblastev. 8 oseb je bilo ubitih, mnogo ranjenih. Vlada je razglasila obredno stanje.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 17. marca 1903.

Naložbeni papirji.	Dinar	Blago
42% majeva renta . . .	100 65	100 85
42% srebrna renta . . .	100 65	100 85
4% avstr. krona renta . . .	101 20	101 40
4% zлата . . .	121 40	121 60
4% ogrska krona . . .	99 65	99 75
4% zлата . . .	121 75	121 95
4% posojilo dežele Kranjske . . .	99 75	—
4% posojilo mesta Sapljeta . . .	100 —	—
4% Zadra . . .	100 —	—
4% bos. herc. žel. pos. 1902 . . .	100 85	101 85
4% češka dež. banka k. o. . .	99 60	100 30
4% zlat. pis. gal. d. hip. o. . .	99 60	100 30
4% pešt. kom. k. o. z . . .	101 25	102 25
10% pr. . .	107 25	108 25
4% zlat. pis. innerst. hr. . .	101 —	102 —
4% „ogr. centr. . .	—	—
4% deželne hranilnice . . .	100 —	101 80
4% zlat. pis. ogr. hip. b. . .	100 45	101 45
4% obl. ogr. lokalne železnice d. dr. . .	100 —	100 50
4% češke ind. banke . . .	99 50	100 50
4% prior. Trst-Poreč lok. žel. . .	98 —	99 —
4% „dolenjskih železnic . . .	99 50	100 50
3% juž. žel. kup. 1/2. 1/2. . .	303 75	305 75
4% av. pos. za žel. p. o. . .	100 65	101 65
Srečke.		
Srečke od leta 1854 . . .	178 —	188 —
„ „ 1880 1/2 . . .	184 —	186 50
„ „ 1884 . . .	248 —	252 —
„ tizsko . . .	158 —	161 —
„ zemlj. kred. I. emisije . . .	268 75	272 75
„ II. . .	268 —	270 —
„ ogrske hip. banke . . .	259 —	263 —
„ srbske a frs. 100 — . . .	89 25	91 25
„ turske . . .	119 —	120 —
Baslika srečke . . .	19 25	20 25
Kreditne . . .	432 —	436 —
Inomoške . . .	84 —	88 —
Krakovske . . .	75 50	77 50
Ljubljanske . . .	73 —	75 50
Avstr. rud. križa . . .	55 25	56 25
Ogr. . .	27 90	28 90
Rudolfove . . .	70 —	74 —
Salcburške . . .	75 —	79 —
Dunajske kom. . .	437 —	442 50
Debitne.		
Južne železnice . . .	51 25	52 25
Državne železnice . . .	690 —	691 —
Avstro-ogrsko bančne del. . .	1587 —	1607 —
Avstr. kreditne banke . . .	687 25	688 25
Ogrske . . .	747 50	749 —
Živnostenske . . .	254 50	255 50
Premogokop v Mostu (Brux) . . .	707 —	717 —
Alpanske montan . . .	395 50	396 50
Praške želez. ind. dr. . .	1657 —	1667 —
Rima-Murányi . . .	487 —	488 —
Trboveljske prem. družbe . . .	398 —	402 —
Avstr. orožne tovr. družbe . . .	355 —	355 —
Češke sladkorne družbe . . .	155 —	160 —
Valute.		
C. kr. cekin . . .	11 32	11 37
20 franki . . .	19 10	19 13
30 marke . . .	23 43	23 51
Sovereigns . . .	23 98	24 06
Marke . . .	117 12	117 30
Laški bankovci . . .	95 45	95 65
Rubli . . .	253 —	254 —

Žitne cene v Budimpešti.

dne 17. marca 1903.

Termin.	za 50 kg	K
Pšenica za april . . .	50	7 47
Rž . . .	50	6 67
Koraza . . .	50	6 10
Sovereigns . . .	50	6 18
Oves . . .	50	6 —

5 vinarjev ceneje.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 12. marca: Peter Kozjek, tesar, 70 let, sv. Petra cesta št. 12, pljučnica.
Dne 13. marca: Neža Kukman, kuharica, 76 let, Streljske ulice št. 4, otrp srca.
Dne 14. marca: Emilija Šušteršič, ekonomova žena, 47 let, Karlovska zemlja št. 2, kap na možgane. — Marija Florjančič, črevljarijeva žena, 54 let, Marije Terezije cesta št. 11, srčna hiba.
Dne 15. marca: Andrej Koprivc, učenc, 12 1/2 leta, Konjuške ulice št. 2, vnetje možganske mrene.
Dne 16. marca: Ana Paulin, zasebnica, 85 let, Rožne ulice št. 31, ostarelost.
V deželni bolnici:
Dne 12. marca: Ivana Beden, črevljarijeva hči, 54 let, škrlatica.
Dne 14. marca: Josip Malaverh, dninar, 42 let, jetika.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 506 m. Srednji zračni tlak 756.0 mm.

Marc	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
16.	9. zv.	733.4	6.2	sl. sever	dež
17.	7. zv.	733.3	— 5.6	sl. svrhod	dež
„	2. pop.	734.1	11.3	sl. jzhod	oblačno

Srednja večerajšnja temperatura 6.4°; normale: 3.7°. Mokrina v 24 urah: 6.8 mm.

Pridni Jerici

v gostilni „Klet mestni dom“ g. Fabjana

vse najboljše k godu!

(773) Omizje vesele družbe.

Hiša

z vrhom in s tremi njivami, pripravna za vsako obrt, poleg farne cerkve pri Sv. Vidu nad Cerknico, odda se s 1. aprilom t. l. v najem. Pogoji se izvedo pri lastnici Angeli Korošec v Turjaku.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

Družabnik

za trgovino z mešanim blagom s kapitalom 4000 kron se išče.

Sprejme se tudi dobro izveščana prodajalka

zmožna voditi tako trgovino. (769-1) Ponudba pod šifro „Solidno“ sprejema upravnništvo „Slov. Nar.“

Občni zbor

Posojilnice v Brežicah

vrši se

v sredo, dne 25. marca 1903

ob 3 uri popoldne

v lastni pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Potrjenje letnega računa.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Izvolitev načelstva.
5. Izvolitev računskih preglednikov.
6. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ne bil ob 3. uri popoldne sklepčen, vrši se isti dan v istem prostoru ob 5. uri drugi občni zbor in sklepa takrat vsako število zadrušnikov.

(771-1) Načelnitvo.

Srečna odločitev

se mora imenovati, ako se je mlado dekle, lepa gospa, skrbna mati odločila, da bo rabila kot stalno toaletno milo le „Boeringovo milo s sovo“, ker vsahilva lepota se zopet očivi, mladostna polt chrani, roke postanejo nežne in blisče bele. „Boeringovo milo s sovo“ kakor znano povspešuje to najzgodnejše in je že desetletja srečanje lepote goječih dam. Bolišega pripravila pač ni. Dobiva se povsod po 60 vinarjev. 765

Ljubljana, Lattermannov drevored.

Le malo časa!

Viktorina Collignon

iz Pariza.

najtežje in najlepše orjaško dekle na svetu, ki je bilo leta 1900 na svetovni razstavi v Parizu z zlato svetinjo odlikovano, je 17 let stara in ima ogromno težo 416 funtov. Obseg preko prs meri 2 metra in 2 cm. Bedre so močnejše, ko prsi normalnega človeka.

Mlada orjakinja ne more v noben železniški voz vstopiti in potrebuje dva stola pri sedenju. Cenjena gospoda se najljubše vabi, da obišče ta svetovni čudež.

Vstopnina: I. prostor 20 kr., II. prostor 10 kr.

Odprto od 2. ure popoldne do 9. ure zvečer.

Ravnateljstvo.

Joynson-ov pristen angleški pisemski papir.

Najfinejši papir za bančno pošto, za pisalne stroje in za risanje ter pivni papir.

Opreme papirja v najboljših škatljah.

Dobiva se po vseh boljših trgovinah s papirjem. (733-2)

Ww. Joynson & sin

tovarne za papir
St. Mary-Cray (Kent)
Angleško.

Podružnica na Dunaju, I. Elisabethstrasse.

Največja zaloga

oblek

3a
gospo in deklice,
gospode in dečke.

Solidno blago.

Gričar & Mejač

Ljubljana, Prešernove ulice 9

svojim p. n. cenjenim odjemalcem vljudno naznanjata, da so mične

* spomladanske novosti *

v zelo veliki izberi v zalogi.

(616-4)

Najpozornejša

postrežba.

Najnižje cene.

Naročila z dežele izvršijo se točno.

Solidno blago.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fondi: 25,000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75,000.000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z vseskozi slovensko-narodno upravo.

(26-31)

Vsa pojasnila daje:

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančni hiši

v Gospodskih ulicah šte. 12.

Zavaruje poslopja in premočnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnkoristne namene.

Mesečna soba

mehlovana, s posebnim vvhodom, se odda s 1. aprilom t. l. v Čevljarskih ulicah št. 1, II. nadstr. 738 2

Jako dobro, belo in rdeče, novo

Vino

lastnega pridelka, iz najboljših leg prodam po jako ugodnih cenah.

Anton Laurinšek

Trška gora, Krško. 725-2

Reflektantom pošiljam na zahtevo vzorce.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Invod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m. ponočni osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Pizen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponočni osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Trst-Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda.) — Praga v Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m. zjutraj v Novomesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m. popoldne istotako, ob 7. uri 8 m. zvečer v Novomesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni vozovi in II. razreda.) — Ob 7. uri 12 m. zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago, Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m. zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda. — Praga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m. zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — Čahod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mesani vlaki: Ob 7. uri 28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne in ob 6. uri 50 m. nvečer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m. zjutraj, ob 11. uri 6 m. dopoldne in ob 6. uri 10 m. zvečer.

Dne 16. marca t. l.

otvoritev trgovine

velikega angleškega skladišča oblek

prve vrste

Mestni trg šte. 5

F. M. Netschek, c. kr. dvorni založnik

Oroslav Bernatovič, poslovođa.

Največja izbira najnovejših, najfinejših oblek za gospode, dame in otroke, kakor tudi kostume, bluze iz svile, bagra, sukna itd. Klobuki za gospode od najboljših trdk, kakor P. & C. Habig, c. kr. dvorni izdelovalci klobukov na Dunaju. (737-3)

Obleke za gospode in uniforme vsake vrste po meri izvršijo se najfinejše na Dunaju.

Vedno največja izbira.